

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **VYSSPA Sports Technology s.r.o.**, se sídlem Skladová 2438/6, Plzeň, zast. Mgr. Jiřím Čížkem, advokátem, se sídlem Dvořákova 44/38, Plzeň, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně, ze dne 29. 2. 2024, č. j. 62 Af 9/2023-105,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce Mgr. Jiřího Čížka, advokáta, se sídlem Dvořákova 44/38, Plzeň, na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti částku 4 414 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností brojí žalovaný (dále jen „stěžovatel“) proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí předsedy stěžovatele ze dne 8. 2. 2023, č. j. ÚOHS-01160/2022/VZ, kterým zamítl rozklad žalobkyně ve věci návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele.

[2] SK Řetězárna z. s. (dále jen „zadavatel“) zahájil dne 25. 8. 2021 zjednodušené podlimitní řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Rekonstrukce fotbalového hřiště s umělým povrchem“ (dále také „veřejná zakázka“). Zadavatel obdržel ve lhůtě pro podání nabídek celkem 4 nabídky, mimo jiné nabídku žalobkyně. První v pořadí se umístila nabídka

dodavatele Stavinsport, s.r.o., avšak tomuto účastníkovi dne 22. 9. 2021 zanikla účast v zadávacím řízení odstoupením mimo zadávací lhůtu ve smyslu § 47 odst. 4 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“). Další v pořadí se pak umístila nabídka společnosti Delmonte Bauinvest s.r.o. (dále „Delmonte Bauinvest“), kterou zadavatel rozhodnutím ze dne 23. 12. 2021 vybral k uzavření smlouvy.

[3] Dne 17. 1. 2022 podala žalobkyně námitky proti rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele, námitky proti posouzení účasti vybraného dodavatele v zadávacím řízení a námitky proti oznámení o výběru dodavatele; zadavatel námitky v plném rozsahu rozhodnutím ze dne 31. 1. 2022 odmítl.

[4] Vzhledem k tomu, že žalobkyně se způsobem vypořádání svých námitek nesouhlasila, podala stěžovateli dne 9. 2. 2022 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Stěžovatel rozhodnutím ze dne 12. 4. 2022, č. j. ÚOHS-12685/2022/500, rozhodl, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky § 48 odst. 8 ZZVZ, v návaznosti na § 48 odst. 2 písm. a) téhož zákona tím, že nevyločil vybraného dodavatele z účasti v zadávacím řízení, ačkoliv uvedený vybraný dodavatel nesplnil zadávací podmínky, neboť nesplnil podmínku účasti stanovenou jako podmínku kvalifikace uvedenou v čl. 6.4 výzvy k podání nabídek spočívající v požadavku na prokázání technické kvalifikace prostřednictvím jiné osoby dle § 83 ZZVZ ve spojení s § 53 odst. 4 citovaného zákona, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele. Stěžovatel podle § 263 odst. 2 ZZVZ zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele Delmonte Bauinvest a současně zadavateli podle § 263 odst. 8 ZZVZ uložil zákaz uzavřít smlouvu ve zjednodušeném podlimitním řízení na veřejnou zakázku „Rekonstrukce fotbalového hřiště s umělým povrchem“.

[5] Zadavatel opětovně zadal ve zjednodušeném podlimitním řízení veřejnou zakázku „Rekonstrukce fotbalového hřiště s umělým povrchem“. V zadávacím řízení obdržel čtyři nabídky, včetně nabídky žalobkyně. Dne 12. 5. 2022 rozhodl zadavatel o výběru dodavatele, kterým se stala opět společnost Delmonte Bauinvest. Žalobkyně podala námitky proti rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele, námitky proti posouzení účasti vybraného dodavatele v zadávacím řízení a námitky proti oznámení o výběru dodavatele; rozhodnutím ze dne 10. 6. 2022 zadavatel námitky odmítl.

[6] Žalobkyně podala návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Zahájení správního řízení oznámil stěžovatel přípisem ze dne 21. 6. 2022, č. j. ÚOHS-20750/2022/500; usnesením ze dne 8. 8. 2022, č. j. ÚOHS-26861/2022/500, řízení dle § 257 písm. i) ZZVZ zastavil. Z dokumentace o zadávacím řízení, kterou od zadavatele obdržel, stěžovatel zjistil, že zadavatel rozhodnutím ze dne 4. 8. 2022 zrušil rozhodnutí o výběru, dále oznámení o výběru a rovněž posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele. Zadavatel dále uvedl, že s ohledem na změnu v kvalifikaci vybraného dodavatele provede nové posouzení splnění podmínek kvalifikace účastníka, jehož nabídka byla vyhodnocena jako nejvýhodnější, a informace o výsledku tohoto posouzení učiní součástí nového oznámení o výběru dodavatele. Vzhledem k tomu, že zadavatel zrušil přezkoumávané úkony, rozhodl stěžovatel o zastavení správního řízení.

pokračování

[7] Dne 22. 8. 2022 zadavatel rozhodl o uzavření smlouvy na veřejnou zakázku s dodavatelem Delmonte Bauinvest (dále „vybraný dodavatel“). Žalobkyně podala opětovně proti rozhodnutí zadavatele námitky, které zadavatel rozhodnutím ze dne 10. 6. 2022 odmítl.

[8] Žalobkyně podala dne 22. 9. 2022 stěžovateli návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele a přípisem ze dne 26. 9. 2022, č. j. ÚOHS-33395/2022/511, stěžovatel oznámil zahájení správního řízení. Rozhodnutím ze dne 7. 11. 2022, č. j. ÚOHS-39240/2022/500, stěžovatel uložil zadavateli předběžné opatření, zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku „Rekonstrukce fotbalového hřiště s umělým povrchem“, a to až do pravomocného skončení správního řízení.

[9] Rozhodnutím ze dne 25. 11. 2022, č. j. ÚOHS-42067/2022/510, stěžovatel návrh žalobkyně podle § 265 písm. a) ZZVZ zamítl, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření. Stěžovatel odmítl argumentaci žalobkyně spočívající ve zpochybnění jedné z referenčních zakázek předložených poddodavatelem vybraného dodavatele. Stěžovatel poukázal na to, že právě s ohledem na dřívější námitky žalobkyně se zadavatel nespokojil pouze

s předložením referenčního listu dokládajícího realizaci referenční zakázky, ale přistoupil k ověření referenční zakázky u jejího objednatele. K namítané změně kvalifikace spočívající ve změně poddodavatele vybraného dodavatele stěžovatel vyslovil, že zákon neomezuje rozsah možné změny kvalifikace podle § 88 ZZVZ. Zadavatel tak nepostupoval v rozporu se zákonem, když umožnil vybranému dodavateli předložení nových referencí za účelem prokázání technické kvalifikace, neboť takové nově doložené údaje nejsou předmětem hodnocení a zároveň nedochází ke změně předmětu nabídky. Postup zadavatele, který zrušil rozhodnutí o výběru vybraného dodavatele a následně znovu ve světle nově zjištěných skutečností posoudil, zda daný dodavatel splňuje podmínky účasti, nebyl dle stěžovatele v rozporu se zákonem. Stěžovatel rovněž odmítl argumentaci žalobkyně o údajné nemožnosti prokázání kvalifikace v celém rozsahu prostřednictvím poddodavatele, z čehož žalobkyně dovozuje „přeprodávání“ veřejné zakázky, resp. kupování kvalifikace. Stěžovatel konstatoval, že rozsah plnění realizovaného poddodavatelem zákon na žádném místě neomezuje, pokud se nejedná o činnosti dle § 105 odst. 2 ZZVZ. Zadavateli v tomto případě nevznikla povinnost vyloučit vybraného dodavatele z účasti v zadávacím řízení. Proti rozhodnutí stěžovatele podala žalobkyně rozklad, který předseda stěžovatele rozhodnutím ze dne 8. 2. 2023, č. j. ÚOHS-01160/2023/161, zamítl, a napadené rozhodnutí stěžovatele potvrdil.

[10] V žalobě proti rozhodnutí o rozkladu žalobkyně namítala, že stěžovatel pochybil, když aproboval postup zadavatele, který nevyloučil vybraného dodavatele ze zadávacího řízení, ačkoli tak měl učinit podle § 48 odst. 8 ZZVZ, neboť údaje a podklady k prokázání splnění technické kvalifikace předložené vybraným dodavatelem neodpovídaly skutečnosti a současně měly vliv na posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení. Tento nezákonný postup byl následně umocněn tím, že zadavatel přistoupil na změnu kvalifikace vybraného dodavatele (poté, co její splnění bylo žalobkyní opakovaně rozporováno), což vedlo k tomu, že v zadávacím řízení opětovně uspěl vybraný dodavatel.

[11] Žalobkyně dále namítala nesprávnou interpretaci § 88 ZZVZ; stěžovatel nesprávně dovozuje, že změna kvalifikace je možná i při absenci (nesplnění) kvalifikace předcházející

její následné změně. Žalobkyně je však toho názoru, že o změně kvalifikace lze hovořit pouze tehdy, kdy je účastník řízení v době podání nabídky prokazatelně kvalifikovaným k řádnému plnění předmětu veřejné zakázky. Rovněž rozporovala závěry stěžovatele stran přípustnosti rozsahu prokázání technické kvalifikace vybraného dodavatele prostřednictvím poddodavatele, neboť je přesvědčena, že ačkoli má mít prokázání kvalifikace prostřednictvím dalších osob toliko doplňkový charakter k prokázání kvalifikace samotným dodavatelem, v nyní posuzované věci je reálný podíl vybraného dodavatele na realizaci předmětu referenční zakázky mimořádně nízký (resp. žádný), což jej činí (opětovně) nekvalifikovaným i po oznámené změně kvalifikace. Podle žalobkyně je napadené i jemu předcházející rozhodnutí stěžovatele nezákonné a nepřezkoumatelné.

[12] **Krajský soud** žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí předsedy stěžovatele zrušil pro nezákonnost a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že postup podle § 88 odst. 1 ZZVZ je možný jen tehdy, jestliže splnění kvalifikace již bylo předtím ze strany dodavatele (účastníka zadávacího řízení) prokázáno. Pravidlo plynoucí z § 88 odst. 1 ZZVZ totiž nemá fakticky prodloužit lhůtu k prokázání splnění kvalifikace vyplývající z § 53 odst. 4 a § 54 odst. 1 ZZVZ, eventuálně již prodlouženou v důsledku výzvy zadavatele podle § 46 odst. 1 ZZVZ.

[13] Výklad stěžovatele, podle něhož je v případě postupu podle § 88 odst. 1 ZZVZ nepodstatné, zda kvalifikace ve lhůtě byla prokázána či nikoliv, by dle krajského soudu *de facto* zcela popřel smysl a účel lhůty k podání nabídek, jejichž součástí mají být i doklady prokazující kvalifikaci. Byl by současně popřen i smysl a účel jediného pravidla, které povinnost prokázat kvalifikaci již v nabídce prolamuje, tj. pravidla podávaného z § 46 odst. 1 a 2 ZZVZ, eventuálně pak pravidla vyplývajícího z § 39 odst. 5 ZZVZ. Výklad stěžovatele popírá i smysl lhůty k podání nabídek, protože by dodavatelům během celého zadávacího řízení cestou § 88 odst. 1 ZZVZ umožnil předkládat doklady. Jednalo by se o neoprávněné zvýhodnění toho dodavatele, který by ve lhůtě pro podání nabídek kvalifikaci nesplňoval, přesto by nabídku bez doložení dokladů o kvalifikaci podal, oproti těm dodavatelům, kteří, vědomi si toho, že kvalifikaci nesplňují, nabídku do zadávacího řízení vůbec nepodali. V konečném důsledku by tak velmi snadno mohlo docházet k podávání účelových, nepravdivých a neúplných nabídek s možností zhojení jejich vad teprve po uplynutí lhůty k jejich podání (a k prokázání kvalifikace) prostřednictvím § 88 odst. 1 ZZVZ. Krajský soud konstatoval, že změněna dle § 88 odst. 1 ZZVZ může být jen kvalifikace, která byla v minulosti účastníkem zadávacího řízení již prokazatelně splněna; pro tento výklad svědčí dle krajského soudu nejen text § 88 odst. 1 ZZVZ, ale i důvodová zpráva a komentářová literatura. Jestliže lze změnu kvalifikace ve smyslu § 88 odst. 1 ZZVZ připustit pouze ve vztahu k již dříve prokázané kvalifikaci, pak je dle soudu třeba otázku počátečního prokázání jejího splnění považovat za otázku předběžnou k otázce přípustnosti její změny podle § 88 odst. 1 ZZVZ.

[14] Krajský soud konstatoval, že stěžovatel si měl opatřit dostatečný skutkový podklad k posouzení toho, zda vybraný dodavatel do doby nahrazení poddodavatele (nahrazení původní tzv. referenční zakázky jinou) sám či prostřednictvím třetí osoby technickou kvalifikaci podle čl. 6.3 výzvy k podání nabídek ze dne 25. 8. 2021 splňoval, či nikoliv. Žalobkyně zpochybňovala pravost údajů předložených k prokázání kvalifikačních kritérií ve vztahu k tzv. referenční zakázce s názvem „Dodávka a pokládka povrchu UMT III.

pokračování

generace včetně lajnování, aplikace zásypu křemičitým pískem a granulátem do plochy“ o celkové finanční hodnotě 7 525 180 Kč bez DPH, neboť se domnívala, že podíl poddodavatele vybraného dodavatele na referenční zakázce mohl dosahovat částky v maximální výši 3,8 mil. Kč bez DPH, což v průběhu správního řízení i v řízení před soudem doložila a současně stěžovateli navrhla provedení několika důkazů, a dále pak vyžádání dokumentů, které by případnou pravost údajů předložených k referenční zakázce prokazovaly. Stěžovatel však, veden nesprávným výkladem § 88 odst. 1 ZZVZ, neposoudil, nakolik bylo splnění kvalifikace před změnou cestou § 88 odst. 1 ZZVZ prokázáno; napadené rozhodnutí proto zatížil nezákonností.

[15] V **kasační stížnosti** stěžovatel namítá kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“). Spornou otázku spatřuje v posouzení změny kvalifikace dodavatele podle § 88 ZZVZ. Stěžovatel se domnívá, že závěry krajského soudu opomíjejí skutkové okolnosti řešené věci, především pak to, že předmětem a účelem vedeného správního řízení byl přezkum zákonnosti postupu zadavatele, který umožnil vybranému dodavateli předložení nových referencí za účelem prokázání technické kvalifikace (přičemž tyto reference vybraný dodavatel předložil v souvislosti se změnou poddodavatele). Stěžovatel tak zcela logicky na řešenou věc nahlížel především z perspektivy postupu zadavatele, neboť ten je povinen posoudit splnění kvalifikace ze strany dodavatelů; stěžovatel může následně jen přezkoumat, zda způsob tohoto posouzení byl správný či dostatečný.

[16] V další části kasační stížnosti se stěžovatel obsáhle věnoval otázce prokázání technické kvalifikace. Vybraný dodavatel předložil zadavateli referenční list vystavený společností

IPS Bohemia s. r. o. (dále jen „IPS Bohemia“), který obsahuje mimo jiné jednoznačné údaje o objednateli původní referenční zakázky, tj. o výstavci osvědčení k referenční zakázce, a o poskytnutí řádného a včasného plnění. Zadavatel dále disponoval čestným prohlášením společnosti IPS Bohemia, že jí vystavený referenční list je pravý a odpovídá skutečnosti, smlouvou ze dne 22. 9. 2020 mezi poddodavatelem UTsport s.r.o. (dále jen „UTsport“) a společností

IPS Bohemia a zápisem o odevzdání a převzetí díla, které bylo předmětem původní referenční zakázky. Zadavatel tedy považoval kvalifikaci za odpovídající skutečnosti a řádně prokázanou.

[17] Stěžovatel připustil, že otázka prokázání technické kvalifikace referenční zakázkou mohla být zodpovězena ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0256/2022/VZ, to však bylo usnesením ze dne 8. 8. 2022 zastaveno jako bezpředmětné, neboť zadavatel dne 4. 8. 2022 rozhodl o zrušení rozhodnutí výběru dodavatele. Tím zadavatel reagoval na to, že mu bylo dne 29. 7. 2022 vybraným dodavatelem doručeno oznámení o změně v kvalifikaci dle § 88 ZZVZ, přičemž podstatnou změnou kvalifikace byla změna osoby, kterou vybraný dodavatel hodlá prokázat splnění technické kvalifikace. Ze strany poddodavatele UTsport byla doručena výpověď poddodavatelského závazku k poskytnutí plnění v rámci realizace veřejné zakázky, současně vybraný dodavatel oznámil, že splnění chybějící části kvalifikace nově prokazuje prostřednictvím nového poddodavatele PROSTAVBY a.s. a dokládá nové doklady ke kvalifikaci. Změnu v kvalifikaci vybraného dodavatele pak zadavatel akceptoval, přistoupil k novému posouzení nabídek, přičemž rozhodl o výběru vybraného dodavatele

rozhodnutím o výběru účastníka k uzavření smlouvy ze dne 22. 8. 2022. Tento postup zadavatele s přihlédnutím ke všem skutkovým okolnostem řešené věci stěžovatel neshledal za rozporný se zákonem, a tudíž neshledal důvody pro uložení nápravného opatření.

[18] Stěžovatel poukazuje na to, že změnu kvalifikace zadavatel akceptoval v situaci, kdy zpochybnění referenční zakázky reflektoval jejím ověřením u jejího objednatele, který její realizaci potvrdil v souladu s § 79 odst. 5 ZZVZ, podle něhož je rovnocenným dokladem k prokázání technického kritéria spočívajícího v seznamu stavebních prací zejména smlouva s objednatelem a doklad o uskutečnění plnění dodavatelem. V tom spočívá jádro argumentace předsedy stěžovatele, nikoliv ve výkladu § 88 odst. 1 ZZVZ, který by připustil libovolnou změnu kvalifikace bez ohledu na její dosavadní splnění, jak to v napadeném rozsudku tvrdí krajský soud. Stěžovatel přitom akceptuje, že změna poddodavatele dle § 88 ZZVZ nemá sloužit k dodatečnému prokázání kvalifikace, která původně vůbec splněna nebyla. V daném případě však zadavatel dospěl k důvodnému závěru, že podmínky technické kvalifikace vybraným dodavatelem splněny byly. Prakticky jedinou možností pro zadavatele, jak postupovat v souladu se závěry krajského soudu o nutném prokázání splnění kvalifikace před její změnou, by bylo ji opakovaně ověřit, tedy zopakovat postup, který zadavatel již dříve použil při ověřování kvalifikace u jejího objednatele.

[19] V této souvislosti stěžovatel podotýká, že je třeba řádně definovat možnosti zadavatele

v ověřování referencí. Touto otázkou se stěžovatel opakovaně zabýval (např. rozhodnutí předsedy stěžovatele sp. zn. ÚOHS-R0156/2021/VZ) a dospěl k závěru, že obecně se zadavatel může spokojit i s čestným prohlášením či doklady předloženými dodavatelem. Pouze v případě zpochybnění dané reference je povinen si tuto nadále ověřovat, a to opět u dodavatele postupem dle § 46 odst. 1 ZZVZ nebo i přímo u objednatele referenční zakázky. I toto ověřování má však své určité meze, neboť zadavatel musí v určitém okamžiku na základě dostatečných podkladů rozhodnout o tom, zda je určitá reference řádná, či nikoliv. Nelze tedy přistoupit k závěru krajského soudu, že případná správnost a pravdivost referenční zakázky, která má být na základě změny poddodavatele nahrazena, musí být za všech okolností prokázána nade vší pochybnost, neboť mnohdy takové prokázání není možné, a to zejména v případě, kdy dojde ke změně poddodavatele a původní poddodavatel již není nijak vázán k poskytování informací či jiné spolupráci. Dle názoru stěžovatele tak platí, že zadavatel může akceptovat změnu poddodavatele dle § 88 ZZVZ tehdy, kdy má důvodně za prokázané, že dodavatel již původně splňoval podmínky kvalifikace.

[20] Stěžovatel tedy nesouhlasí s tím, že jeho výklad umožňuje změnu kvalifikace bez jakéhokoliv ohledu na její předchozí prokázání. Proti takovému postupu se předseda stěžovatele explicitně vymezil s tím, že změna v kvalifikaci nemůže být ze strany dodavatele zjevně zneužita např. v situaci, kdy kvalifikační požadavky vědomě nesplňuje. Krajský soud totiž při svém výkladu postupuje v rozporu s obecnou zásadou presumpce dobré víry a poctivosti, když přistupuje k výkladu zákona *a priori* s tou perspektivou, že bude zneužíváno. Stěžovatel poukazuje na mechanismus postupu dle § 46 odst. 1 ZZVZ, kdy zadavatel může ověřit kvalifikaci dodavatele a eventuálně dodavatele nesplňujícího požadavky na kvalifikaci vyloučit z účasti v zadávacím řízení. Analogie s § 46 odst. 1 ZZVZ může být dle názoru stěžovatele do určité míry pro výklad § 88 odst. 1 zákona užitečným vodítkem.

pokračování

[21] Ze závěrů citované judikatury (rozsudek krajského soudu ze dne 16. 11. 2022, č. j. 31 Af 73/2020-178, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2023, č. j. 5 As 346/2022-34) stěžovatel dovozuje, že „výměna“ poddodavatele a referenční zakázky by byla zcela v souladu se zákonem, pokud by k němu došlo na základě § 46 odst. 1, a nikoliv podle § 88 odst. 1 zákona, a bylo by tomu tak dokonce i v tom případě, že kritérium „původní“ kvalifikace splněno nebylo. Jakkoliv samozřejmě nejde závěry k odlišnému ustanovení bez dalšího aplikovat na ustanovení jiné, tak považuje za důvodné k nim přihlédnout, když zákon fakticky aprobejuje totožný faktický stav, byť při užití jiného procesního postupu. Stěžovatel má rovněž pochybnosti, zda je v zásadě restriktivní výklad § 88 odst. 1 ZZVZ krajským soudem v souladu se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (dále jen „směrnice 2014/24“), respektive

s jejím výkladem Soudním dvorem Evropské unie (SDEU) v rozsudku ve věci C-927/19, ze dne

7. 9. 2021. Z uvedené judikatury vyplývá oprávnění dodavatele k nápravě stavu, který by jinak vedl k jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení. S ohledem na uvedené stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[22] Žalobkyně ve **vyjádření ke kasační stížnosti** zdůraznila, že na základě jí doložených důkazů, že společnost IPS Bohemia nedoložila požadované doklady, měl již zadavatel ověřit, zda referenční zakázka IPS Bohemia odpovídá skutečnosti a zda změna kvalifikace nebyla cestou ke zhojení do té doby neexistující kvalifikace. Tvrdí-li nyní stěžovatel v kasační stížnosti,

že na řešenou věc zcela logicky nahlížel z perspektivy postupu zadavatele, pak by neexistovala žádná ochrana dodavatelů před nezákonným postupem zadavatelů, kteří přehlížejí skutečnosti svědčící o nepravdivosti předložených referenčních zakázek vybraným dodavatelem. Stěžovatel byl povinen zjistit stav věci bez důvodných pochybností a ověřit pravdivost referenční zakázky. Skutečnost, že ze strany stěžovatele došlo k zastavení správního řízení vedeného

pod sp. zn. ÚOHS-S0256/2022/VZ a stěžovatel tak již nepožadoval po společnosti IPS Bohemia doložit doklady dle výzev ze dne 22. 7. 2022 a 28. 7. 2022, není důvodem pro to, aby nebylo možné posoudit referenční zakázku IPS v nově zahájeném správním řízení stěžovatele, pokud jsou doloženy skutečnosti svědčící o její nepravdivosti a otázka její pravdivosti má zásadní vliv na posouzení zákonnosti změny kvalifikace dle § 88 ZZVZ a zásadní vliv na výběr dodavatele a posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení.

[23] Žalobkyně nesouhlasí ani se závěrem stěžovatele, podle něhož si zadavatel opakovaně ověřoval splnění podmínek technické kvalifikace. Zadavatel totiž ověřoval kvalifikaci pouze u společnosti IPS Bohemia, která vydala od počátku nepravdivé osvědčení objednatel; zadavatel

i přes namítané skutečnosti nezjišťoval informace k referenční zakázce z jiných zdrojů (např. od investora celé stavby) nebo nezjišťoval relevantní informace od objednatel či poddodavatele UTsport dokládající uhrazenou cenu zakázky. Skutečnost, že zadavatel i

přes existenci namítaných skutečností dospěl k závěru o splnění podmínek technické kvalifikace vybraným dodavatelem, jde k tíži zadavatele a nelze na takovou kvalifikaci pohlížet jako na prokázanou (splněnou). V tomto ohledu neobstojí ani odkaz na rozhodnutí předsedy stěžovatele sp. zn. ÚOHS-R0156/2021/VZ; naopak z citovaného rozhodnutí vyplývá, že je-li pochybnost o splnění požadavků dodavatele do zadávacího řízení skutečně vnesena, musí zadavatel vždy přistoupit k ověření tvrzení dodavatele. Skutečnost, že vybraný dodavatel není schopen prokázat, že původně byl kvalifikovaný prostřednictvím jiného poddodavatele, lze klást jen k tíži vybraného dodavatele a nikoli v jeho prospěch a v neprospěch dalších účastníků řízení. Stěžovatel byl povinen na základě návrhu žalobkyně referenční zakázku posoudit a zjistit, zda odpovídala skutečnosti či nikoli. Příléhavý není dle žalobkyně ani odkaz stěžovatele na judikaturu ani na citovanou směrnici. Žalobkyně navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele pro nedůvodnost zamítl.

[24] **Nejvyšší správní soud** přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku krajského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a jedná za něj k tomu pověřená osoba s náležitým právnickým vzděláním (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[25] Nejvyšší správní soud dále přistoupil k posouzení kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda rozhodnutí krajského soudu netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[26] Kasační stížnost není důvodná.

[27] Nejvyšší správní soud konstatuje, že není sporu o tom, že žalobkyně byla účastníkem zadávacího řízení, v němž opakovaně namítala nepravdivost referenční zakázky společnosti UTsport pro IPS Bohemia, kterou byla prokazována kvalifikace vybraným dodavatelem před změnou poddodavatele. Jak zjistil soud ze správního spisu, namítané skutečnosti ve vztahu

k referenční zakázce vedly stěžovatele ve správním řízení k zaslání výzvy ze dne 22. 7. 2022, č. j. ÚOHS-24802/2022/511, společnosti IPS Bohemia (referenční zadavatel) k předložení dokumentů k referenční stavbě. IPS Bohemia přípisem ze dne 28. 7. 2022 požádala o prodloužení lhůty k předložení požadovaných dokladů, přičemž stěžovatel jí vyhověl a ve stejný den,

tj. 28. 7. 2022, výzvou pod č. j. ÚOHS-25573/2022/511, stanovil IPS Bohemia novou lhůtu k předložení dokladů. Požadované doklady však společnost IPS Bohemia předloženy nebyly

a vybraný dodavatel oznámil dne 29. 7. 2022 změnu kvalifikace, kterou nově prokazoval prostřednictvím odlišného poddodavatele, což zadavatele vedlo ke zrušení rozhodnutí o výběru vybraného dodavatele a potažmo stěžovatele k zastavení správního řízení. Na výzvy určené referenčnímu zadavateli se pak již hledělo jako na bezpředmětné. Zadavatel změnu kvalifikace vybraného dodavatele přijal a opětovně rozhodl o jeho výběru s odůvodněním, že prostřednictvím nově předloženého referenčního plnění kvalifikaci v plném rozsahu splňuje.

pokračování

[28] Mezi účastníky řízení je veden spor o výklad § 88 odst. 1 ZZVZ, který řeší změnu kvalifikace v průběhu zadávacího řízení. Podle odst. 1 citovaného ustanovení *„pokud po předložení dokladů nebo prohlášení o kvalifikaci dojde v průběhu zadávacího řízení ke změně kvalifikace účastníka zadávacího řízení, je účastník zadávacího řízení povinen tuto změnu zadavateli do 5 pracovních dnů oznámit a do 10 pracovních dnů od oznámení této změny předložit nové doklady nebo prohlášení ke kvalifikaci; zadavatel může tyto lhůty prodloužit nebo prominout jejich zmeškání. Povinnost podle věty první účastníku zadávacího řízení nevzniká, pokud je kvalifikace změněna takovým způsobem, že a) podmínky kvalifikace jsou nadále splněny, b) nedošlo k ovlivnění kritérií pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo nabídek a c) nedošlo k ovlivnění kritérií hodnocení nabídek.“* Odstavec 2 citovaného ustanovení (ve znění ke dni vydání rozhodnutí předsedy) pak nedodržení oznamovací povinnosti přísně postihuje: *„Dozví-li se zadavatel, že dodavatel nesplnil povinnost uvedenou v odstavci 1, zadavatel jej bezodkladně vyloučí ze zadávacího řízení.“*

[29] Stěžovatel má za to, že postupoval správně, když dospěl k závěru o zákonnosti postupu zadavatele, který nevyločil vybraného dodavatele ze zadávacího řízení, a přistoupil na změnu kvalifikace vybraného dodavatele prostřednictvím poddodavatele, což vedlo k tomu, že v zadávacím řízení opětovně uspěl vybraný dodavatel. Krajský soud naopak zastává názor, že změněna dle § 88 odst. 1 ZZVZ může být jen taková kvalifikace, která byla v minulosti účastníkem zadávacího řízení již prokazatelně splněna.

[30] Citovaný § 88 ZZVZ slouží k ochraně zadavatele – jeho zájmem totiž je, aby účastníci zadávacího řízení splňovali kvalifikační podmínky nejen v době podání nabídky, ale i v celém průběhu zadávacího řízení. Oznamovací povinnost ohledně změny kvalifikace však není bezbřehá. Jak podotýká důvodová zpráva, *„[n]ejedná se (...) o jakoukoli změnu údaje, která se týká kritéria kvalifikace dodavatele nebo povinných podmínek účasti, ale o podstatnou změnu, která činí dodavatele nezpůsobilým k plnění veřejné zakázky. Za podstatnou změnu proto nelze považovat například situaci, kdy se člen statutárního orgánu přestěhuje a v důsledku této skutečnosti je do obchodního rejstříku zapsána jeho nová adresa.“* (viz tisk č. 637/0, Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR, 7. volební období, digitální depozitář, www.psp.cz). Jinými slovy, mělo by se jednat o skutečně relevantní změnu v kvalifikaci, neboť zadavatel by neměl být zatěžován oznámeními, která nemají žádný reálný vliv na průběh a výsledek zadávacího řízení.

[31] V projednávané věci je jako sporná označena změna v technické kvalifikaci, která byla stanovena jako podmínka kvalifikace v zadávacích podmínkách účasti v čl. 6.4 výzvy k podání nabídek. Z hlediska kvalifikace budoucího dodavatele ZZVZ rozlišuje základní způsobilost, profesní způsobilost, ekonomickou kvalifikaci a technickou kvalifikaci. Účelem technické kvalifikace je ověření personálních a technických kapacit dodavatele, případně ověření jeho odborných schopností a zkušeností, jsou-li nezbytné k plnění veřejné zakázky v dostatečné kvalitě. Smyslem této právní úpravy je zajistit, aby předmětem hodnocení byly pouze nabídky těch dodavatelů, u nichž jsou v maximální možné míře vyloučeny pochybnosti o tom, že budou reálně schopni řádně, tedy v požadované kvalitě a včas, dodat předmět plnění veřejné zakázky. Je přitom na úvaze zadavatele, zda technické kvalifikace využije, či nikoli (§ 73 odst. 3, resp. § 53 odst. 4 u zjednodušeného podlimitního řízení).

[32] Podle § 83 odst. 1 ZZVZ může dodavatel prokázat určitou část ekonomické kvalifikace, technické kvalifikace nebo profesní způsobilosti s výjimkou kritéria podle § 77 odst. 1 požadované zadavatelem prostřednictvím jiných osob. V posuzovaném případě zadavatel možnost prokázání kvalifikace prostřednictvím jiné osoby žádným způsobem neomezil, naopak v čl. 6.4 výzvy k podání nabídek výslovně uvedl: *„Dodavatel může prokázat určitou část technické kvalifikace nebo profesní způsobilosti kromě zákonem stanovených výjimek prostřednictvím jiných osob ve smyslu § 83 zákona.“*

[33] Ačkoliv právní úprava v § 83 odst. 1 písm. d) ZZVZ, ve znění ke dni vydání rozhodnutí předsedy, nevyžadovala *„smlouvu uzavřenou se subdodavatelem“*, nýbrž toliko *„písemný závazek jiné osoby“*, je třeba co do požadavků na vymezení obsahu tohoto písemného závazku poddodavatele vycházet ze závěrů dosavadní judikatury, které lze analogicky aplikovat i za účinnosti ZZVZ. Z rozsudku krajského soudu ze dne 6. 10. 2014, č. j. 62 Af 57/2013-90, vyplývá, že v subdodavatelské smlouvě *„je zapotřebí spolehlivě doložit, v jakých ohledech, v jakých částech plnění veřejné zakázky, jakým konkrétním způsobem a do jaké konkrétní míry bude uchazeč reálně disponovat faktickou participací svého subdodavatele, jež pak bude souviset s jeho odbornými (technickými) nebo ekonomickými schopnostmi v rámci plnění veřejné zakázky, a v čem bude taková participace spočívat, popř. v jakých ohledech, ve vztahu k jakým částem veřejné zakázky, jakým konkrétním způsobem a do jaké konkrétní míry bude uchazeč reálně disponovat věcmi či právy subdodavatele, a o jaké věci či o jaká práva půjde.“* Závěry krajského soudu ohledně požadavků na podobu subdodavatelských smluv přijal i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 204/2014-46: *„Je primárně třeba, aby subdodavatelská smlouva vůbec obsahovala nějakou jasně vymezenou kvalifikační dovednost (schopnost, licenci, zkušenost) a reálný platný závazek k jejímu plnění. (...)“* Subdodavatelská smlouva musí být *„dostatečně určitá a srozumitelná“* a je nutné trvat na tom, *„aby formulace takové smlouvy byla natolik konkrétní, že z ní bude zřejmé, jaká část kvalifikačních předpokladů bude za dodavatele prokázána prostřednictvím subdodavatele. Uvedený požadavek je dán tím, že subdodavatelská smlouva tvoří právní základ pro doplnění kvalifikace dodavatele v chybějícím rozsahu subdodavatelem.“*

[34] Jak je však zřejmé ze správního spisu, v nyní posuzované věci, přestože bylo zadávací řízení na veřejnou zakázku dvakrát zahájeno a otázku výběru dodavatele rozhodoval zadavatel natřikrát, nebyla ani v jednom případě bez důvodných pochybností splněna technická kvalifikace vybraného dodavatele prokazovaná právě prostřednictvím jiných osob.

[35] První rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele Delmonte Bauinvest stěžovatel na návrh žalobkyně rozhodnutím ze dne 12. 4. 2022 zrušil s tím, že zadavatel měl vyloučit vybraného dodavatele z účasti v zadávacím řízení, neboť nesplnil podmínku účasti spočívající v požadavku na prokázání technické kvalifikace prostřednictvím jiné osoby dle § 83 ZZVZ ve spojení s § 53 odst. 4 citovaného zákona. Z dokumentace o zadávacím řízení totiž jednoznačně vyplynulo, že *„ve vztahu k poddodavateli, tj. společnosti UTsport s.r.o., byly vybraným dodavatelem předloženy pouze doklady prokazující splnění chybějící části kvalifikace (...) a písemný závazek týkající se poskytnutí plnění k plnění veřejné zakázky (...), avšak doklady prokazující plnění profesní způsobilosti dle § 77 odst. 1 zákona poddodavatelem a základní způsobilosti podle § 74 zákona poddodavatelem nebyly vybraným dodavatelem zadavateli předloženy. Z tohoto důvodu vybraný dodavatel neprokázal v zadávacím řízení technickou*

pokračování

kvalifikaci dle čl. 6.3 výzvy k podání nabídek ve spojení s čl. 6.4 výzvy k podání nabídek.“ Stěžovatel pro úplnost uvedl, že zadavatel ve výzvě k podání nabídek uvedl, že právo prokázat kvalifikaci čestným prohlášením se vztahuje i na prokázání části kvalifikace jinou osobou. Nicméně ve vztahu ke společnosti UTsport nebylo předloženo ani čestné prohlášení týkající se splnění profesní a základní způsobilosti poddodavatele.

[36] I proti v pořadí druhému rozhodnutí zadavatele žalobkyně uplatňovala námitky ve vztahu k referenční zakázce společnosti UTsport pro IPS Bohemia, kterou byla prokazována kvalifikace vybraným dodavatelem. Namítané skutečnosti vedly stěžovatele ve správním řízení k zaslání výzev ze dne 22. 7. 2022 a 28. 7. 2022 referenčnímu zadavateli k předložení dokumentů k referenční stavbě IPS Bohemia. Požadované doklady však společnost IPS Bohemia nepředložila, namísto toho zadavatel uvedl, že s ohledem na změnu v kvalifikaci vybraného dodavatele provede nové posouzení splnění podmínek kvalifikace účastníka, jehož nabídka byla vyhodnocena jako nejvýhodnější a informace o výsledku tohoto posouzení učiní součástí nového oznámení o výběru dodavatele. Protože zadavatel zrušil druhé rozhodnutí o výběru Delmonte Bauinvest, stěžovatel usnesením ze dne 8. 8. 2022 zastavil správní řízení o návrhu žalobkyně.

[37] Dne 22. 8. 2022 zadavatel rozhodl o uzavření smlouvy na veřejnou zakázku s dodavatelem Delmonte Bauinvest. Námitky a posléze návrh žalobkyně na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedly ke správnímu řízení a vydání rozhodnutí, jež jsou nyní předmětem přezkumu.

[38] Z uvedeného shrnutí je zcela zřejmé, že technická kvalifikace nebyla v okamžiku nahrazení původní referenční zakázky jinou prokázána. Ustanovení § 88 ZZVZ ukládá účastníkovi zadávacího řízení povinnost oznamovat změny dotýkající se jeho kvalifikace, které způsobují,
že tento přestává splňovat podmínky kvalifikace. Jinými slovy, § 88 ZZVZ upravuje situace, kdy dodavatel již předložil doklady ke skutečnostem prokazujícím splnění kritérií kvalifikace, následně však dojde ke změně v prokazovaných skutečnostech. Nejedná se ovšem o jakoukoli změnu údaje, která se týká kritéria kvalifikace dodavatele nebo povinných podmínek účasti, ale o podstatnou změnu, která činí dodavatele nezpůsobilým k plnění veřejné zakázky. Zákon stanoví výjimku z oznamování pouze u takové změny v kvalifikaci účastníka zadávacího řízení, kdy 1) podmínky kvalifikace jsou nadále splněny, 2) nedošlo k ovlivnění kritérií pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo nabídek a 3) nedošlo k ovlivnění kritérií hodnocení nabídek. Jak vyplývá ze zákona, veškeré uvedené podmínky musejí být splněny kumulativně.

[39] Nejvyšší správní soud se zcela ztotožňuje s krajským soudem v tom, že změnu kvalifikace ve smyslu § 88 odst. 1 ZZVZ nelze připustit v situaci, kdy otázka jejího splnění k okamžiku podání nabídky, resp. k okamžiku posouzení splnění podmínek účasti není postavena najisto. Právě takový výklad odpovídá znění i smyslu ZZVZ, čemuž se ostatně krajský soud obsáhle věnoval v odůvodnění napadeného rozsudku v bodech 20 a 21 a lze na něj v tomto smyslu odkázat. Ustanovení § 88 odst. 1 ZZVZ má jen umožňovat, aby kvalifikace již konkrétními doklady prokázaná, dojde-li k její dodatečné ztrátě, ať už úplné anebo částečné v době běžícího zadávacího řízení, mohla být nahrazena předložením dokladů nových reagujících na změnu.

[40] Neprokázání technické kvalifikace činí dodavatele nezpůsobilým k plnění veřejné zakázky. Pokud dodavatel prokazuje splnění kvalifikace prostřednictvím jiných osob, je povinen zadavateli předložit, jak vyplývá z § 83 odst. 1 ZZVZ, doklady prokazující splnění profesní způsobilosti a základní způsobilosti této osoby, doklady prokazující splnění chybějící části kvalifikace touto osobou a její písemný závazek, že poskytne dodavateli plnění, práva či věci potřebné k plnění veřejné zakázky, a to alespoň v rozsahu, v jakém tato osoba prokázala kvalifikaci za dodavatele.

[41] Souhlasně se stěžovatelem lze konstatovat, že dle § 88 ZZVZ je v kompetenci zadavatele posoudit splnění podmínek kvalifikace. Tuto otázku si posuzuje zcela autonomně a dospěje-li k závěru o nesplnění podmínek kvalifikace, může účastníka kdykoliv vyloučit ze zadávacího řízení dle § 48 odst. 2 ZZVZ. Namítá-li stěžovatel omezené možnosti zadavatele v ověřování referencí, pak je třeba uvést, že zadavatel může využít postup pro objasnění či doplnění údajů, dokladů, vzorků nebo modelů dle § 46 ZZVZ, resp. u vybraného dodavatele si musí zadavatel vždy vyžádat originály nebo ověřené kopie dokladů o kvalifikaci (§ 86 odst. 3 a § 122 odst. 3 ZZVZ). Je-li zadavatel zároveň konfrontován s informacemi, které by zpochybňovaly dodavatelem předložené doklady nebo údaje, na základě kterých učinil zadavatel závěr o prokázání požadované kvalifikace, pak postupuje v rozporu s § 39 odst. 4 ZZVZ, pokud ponechá v zadávacím řízení vybraného dodavatele, který kvalifikační podmínky fakticky nesplňuje. Ostatně, sám stěžovatel odkázal v kasační stížnosti na rozhodnutí předsedy (sp. zn. ÚOHS-R0156/2021/VZ), z něhož rovněž vyplývá, že je-li pochybnost o splnění požadavků dodavatele do zadávacího řízení skutečně vnesena, musí zadavatel vždy přistoupit k ověření tvrzení dodavatele: „Obecně však platí, že v případech existujících pochybností je nezbytné, aby zadavatel postupoval tak, aby získal informace, příp. dokumenty, které skutečně potvrzují splnění daného požadavku. Neměl by se proto spokojit pouze se subjektivními tvrzeními dodavatelů, která nejsou nijak objektivně podložena. Naopak by měl zadavatel tato tvrzení dále ověřovat.“

[42] Povinnost uchazeče prokázat, že skutečně disponuje nezbytnými prostředky pro dosažení reálné participace subdodavatele na plnění veřejné zakázky, lze dovodit také ze směrnice 2014/24; ve vztahu k technické nebo odborné způsobilosti vyplývá tato povinnost z čl. 58 směrnice. Nelze tak shledat jako důvodnou námitku stěžovatele, že je výklad § 88 ZZVZ zastáváný krajským soudem příliš restriktivní či v rozporu s citovanou směrnicí, když v ní obsažená kritéria pro výběr dodavatele ZZVZ naopak přebírá. Příléhavý není ani odkaz stěžovatele na rozsudek SDEU, který řešil nahrazení poddodavatele z důvodu vyloučení poddodavatele ve smyslu čl. 57 směrnice, ani odkaz na správní judikaturu, když v tam řešené věci (sp. zn. 5 As 346/2022) šlo o oprávnění dodavatele změnit svou nabídku ve smyslu výměny poddodavatele a s tím spojené výměny (respektive doplnění) referenčních zakázek, přičemž bylo zdůrazněno (bod 26), že „[j]iná situace je v případě účastníka zadávacího řízení, který již je v postavení vybraného dodavatele. Za této situace se již možnost zadavatele měnit na povinnost, aby nedošlo k realizaci veřejné zakázky dodavatelem, který k jejímu plnění nebyl kvalifikován.“

pokračování

[43] Nejvyšší správní soud uzavírá, ve shodě s krajským soudem, že otázku počátečního prokázání splnění kvalifikace je třeba mít postavenu najisto, aby bylo možno posuzovat její změnu cestou § 88 odst. 1 ZZVZ. Stěžovatel si proto v nyní posuzované věci musel opatřit dostatečný skutkový podklad k posouzení této otázky a následně musel posoudit, zda vybraný dodavatel do doby nahrazení poddodavatele (nahrazení původní tzv. referenční zakázky jinou) sám či prostřednictvím třetí osoby technickou kvalifikaci splňoval, či nikoliv. Krajský soud zhodnotil věc správně a v právních úvahách nikterak nevybočil z platné právní úpravy ani z judikatury. Z výše popsaných důvodů vyhodnotil Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti napadenému rozsudku v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. jako nedůvodnou a zamítl ji.

[44] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud na základě

§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, a proto jí vůči neúspěšnému stěžovateli přísluší právo na náhradu nákladů řízení. Nejvyšší správní soud přiznal nárokovanou odměnu za právní služby poskytnuté žalobkyni právním zástupcem ve výši 1 x 3100 Kč za jeden úkon právní služby spočívající v písemném vyjádření ke kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024], paušální náhradu hotových výdajů ve výši 1 x 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, celkově ve výši 3 400 Kč. Nejvyšší správní soud nepřiznal úkon spočívající v převzetí a přípravě věci v kasačním řízení před Nejvyšším správním soudem, neboť tento úkon zástupce žalobkyně provedl již v rámci řízení před krajským soudem, kde mu za něj také byla přiznána odměna. Advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, náleží mu proto v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. k nákladům řízení rovněž částka, která odpovídá příslušné sazbě daně z přidané hodnoty (21 %), vypočtená z odměny za zastupování a z náhrad. Tato částka činí 714 Kč. Celkově je stěžovatel povinen zaplatit žalobkyni k rukám advokáta žalobkyně částku ve výši 4 114 Kč ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 21. února 2025

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu